

MATERI IN BRATU.

† 16. VI. 1914. — † 26. VI. 1915.

I.

Vse človek preboli in vse veruje,
a verovati v smrt,
o mati,
to je najhuje!

Poznal je nisem bele, mrzle žene —
zato prišla je vzet
najslaje
v roke koščene.

O težek, bridek dan, ko, mati,
zaprla si oči,
umrla,
mati, o mati!

Mladost veselih dni, solze v očeh,
se poslovila je,
odkrila
Resnica se mi o grobéh.

In težek, truden moj korak
od takrat spremlja glas:
o zemlja,
dan gre v mrak! — — —

II.

O bratec moj, za mamó tudi Ti!
Ob letu,
ko si dorastel, kakor v gori bor,
in svež bil, kakor mladi zor,
v najlepšem cvetu!

O bratec moj — da zadnjikrat
pogledal
bi vsaj še v drage Ti oči
in bi po Tebi, kar srce teži,
mamici povedal! —

O bratec moj, o bratec moj
edini,
po mami, Tebi, krvavi srce . . .
Molita, o molita združena za mé
v večni domovini!

III.

Na Vajin grob poroma letos samo misel
in pomoli
v svoji bóli
in pové, kako med upanjem in dvomom sem obvisel,
kar Vaju večnost mi začinja
in med grobove vodi me stopinja.

Nič aster, georgin in krizantem in sveč gorečih,
le beseda,
ko reséda

dehtí — misli Vama posvéčenih, ljubečih:
V domači dragi rodni zemlji
nekaljen večni Mir Vaju objemlji! —

Joža Lovrenčič.